

Kust- en Zee studenten houden het niet droog

Op zaterdag 2 mei vertrok een groep van 25 eerstejaars studenten Kust- en Zeemanagement vanuit de haven in Harlingen, op een wel heel bijzondere schoolexcursie. In zeven dagen zullen de studenten met zeilklipper 'de Pelikaan', een bezoek brengen aan drie van de vijf Nederlandse Waddeneilanden. Terschelling, Vlieland en Texel staan op het programma. Op elk eiland zal er onderzoek worden gedaan naar duinen, de relatie tussen waterkwaliteit en vegetatie, biodiversiteit van bodemorganismen en tot slot het waarnemen van menselijke activiteit en dieren op zowel het eiland zelf als op de Waddenzee. Hoewel deze excursie als doel heeft verschillen tussen de drie Waddeneilanden te ontdekken, is deze excursie ook een fantastische manier voor de student om het meest bijzondere en unieke gebied van Nederland, namelijk het Waddengebied optimaal te ervaren en te ontdekken.

Het is maandagochtend vijf uur als de ontbijtgroep voor die dag moeizaam ontwaakt. Het was gisteren een prachtige nacht om buiten op het dek te genieten van de heldere sterrenhemel en de schittering van het maanlicht op de Waddenzee. Dit waren niet de enige lichtbronnen. De horizon werd die nacht begrensd door een reeks van rood en blauw gekleurde lichtjes afkomstig van de boeien, die een schouwspel uitbeeldden op zee. Een soort strijd tussen de boeilichtjes en het Terschellingse vuurtorenlicht. Geweldig om te zien. Zo ontspannen als de groep was gaan slapen, zo gespannen stonden zij die volgende ochtend op. Schipper Peter ter Laak had zijn handen alweer stevig om het stuurrad geklemd en zette koers richting Vlieland. Hij vaart al 20 jaar in dit gebied en kent het als geen ander. Op deze dag zal de groep studenten in levende lijven gaan ondervinden, hoe het is om met laagtij droog te vallen voor de kust van Vlieland. Peter had voorspeld dat het tussen elf uur 's ochtends en een uur 's middags laagtij zou zijn. 'Wanneer het laagtij is jongens, hebben jullie de mogelijkheid om van het schip te gaan en daar op de drooggevalen zandbanken onderzoek te doen', aldus Peter die als een echte kapitein met zijn Russische bontmuts, zijn zeilklipper door de ruige zee stuurt.

De onstuimigheid van de Waddenzee was op dat moment ook goed te voelen benedendeks. De ontbijtgroep had moeite om alles op de tafels te zetten en te houden. 'Zoveel hadden we gisteravond toch niet gedronken', grapt Marlous Heemstra. Veel studenten waren na het ontbijt, bovendeks gevluht om te ontsnappen aan de schommeling die benedendeks heviger was. 'De wind door je haren, het zout op je lippen en het zeewater dat af en toe op je wangen spettert, dat is toch wel het ultieme gevoel', aldus Tjibbe Stelwagen die op het dek is gaan zitten. Rond tien uur worden de studenten opgeschrikt door stompe dreunen, die veroorzaakt worden door het schuren van de onderkant van de boot tegen de zandbanken. Rond halfelf brengt Peter de zeilklipper tot stilstand op een zandbank. 'Nu is het afwachten of het water laag genoeg zakt zodat we van de boot afkunnen', aldus Peter. Halftwaalf is het zover en klimmen de eerste studenten al over boord met de broekspijpen hoog opgerold, aangezien er eerst nog een stukje door het koude water gelopen moet worden. Kreten als 'het water is vet koud', tot aan 'wie heeft de sedimentboor meegenomen', komen van de zandbank af. Een unieke kans heeft zich aangegrepen voor de studenten en dit is van hun gezichten af te lezen. 'Het is geweldig om te zien hoe enthousiast en leergierig de studenten zijn. Ze zijn helemaal in hun element', aldus de begeleiders Angelique Kuiper en Ans Schoorlemmer.

Marlot Roelofs